

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W GDAŃSKU**

RGD. 61- 13/10/IW

Gdańsk, 30 listopada 2010r.

DECYZJA NR RGD. 11/2010

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 w związku z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy i § 5 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko przedsiębiorcy: AMBIT Licznernski i Walder Spółka jawna z siedzibą w Gdyni,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

po uprawdopodobnieniu stosowania przez tego przedsiębiorcę **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na stosowaniu we wzorcach umów zatytułowanych: *Umowa o naukę języka (prestige/solo)*, *Umowa o naukę języka (grupa comfort)* i *Umowa o prowadzenie zajęć plastycznych (grupa comfort)* postanowień o brzmieniu: :

1. „Sądem właściwym dla rozpoznawania sporów z niniejszej umowy jest sąd powszechny właściwy miejscowo dla Centrum Edukacyjnego”,
2. „Kwoty opłat określone w poniższych tabelach mogą ulec podwyższeniu o kwotę podatku VAT, o ile podatkiem takim zostaną obciążone Usługi Edukacyjne. (...)”

które są postanowieniami umownymi wpisanymi na podstawie art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone; **i przyjęciu zobowiązania ww. przedsiębiorcy** do podjęcia działań zmierzających do zaniechania naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, nakłada się na AMBIT Licznernski i Walder Spółka jawna z siedzibą w Gdyni obowiązek wykonania tego zobowiązania w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się decyzji poprzez podjęcie następujących działań:

- zawieranie nowych umów w oparciu o wzorce umów zatytułowanych: *Umowa o naukę języka (prestige/solo)*, *Umowa o naukę języka (grupa comfort)* i *Umowa o pro-*

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30

TEL. (058) 346-29-32, TEL/FAX (058) 346-29-33, 301-51-75

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

wadzenie zajęć plastycznych (grupa comfort) niezawierające zakwestionowanych zapisów,

- pisemne poinformowanie konsumentów, którzy zawarli umowy z wykorzystaniem ww. wzorców, o możliwości ich aneksowania poprzez wykreślenie z nich zakwestionowanych zapisów.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy i § 5 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz. 887)

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

nakłada się na przedsiębiorcę AMBIT Licznernski i Walder Spółka jawna z siedzibą w Gdyni obowiązek przekazania – w terminie dwóch miesięcy od uprawomocnienia się niniejszej decyzji – informacji o realizacji przyjętego zobowiązania.

UZASADNIENIE

W dniu 27 lipca 2010 r. – po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego mającego na celu wstępne ustalenie, czy działania przedsiębiorcy: AMBIT Licznernski i Walder Sp. j. z siedzibą w Gdyni, zwanej dalej: „*AMBIT*” lub „*Spółką*”, w zakresie stosowanych postanowień umownych we wzorcach „*umowa o naukę języka ...*” i innych wzorcach umów zawieranych z konsumentami, uzasadniają wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów – wystosowano do ww. Spółki wystąpienie o dobrowolną zmianę zapisów stosowanych wzorców umów, które mogły być uznane za kształtujące prawa i obowiązki konsumentów w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając ich interesy. W odpowiedzi na wystąpienie Spółka przedstawiła nowe wzorce umów zatytułowanych: *Umowa o naukę języka (prestige/solo)*, *Umowa o naukę języka (grupa comfort)* i *Umowa o prowadzenie zajęć plastycznych (grupa comfort)*, z których usunięto zakwestionowane w ww. piśmie postanowienia, jednakże wprowadziła do nich dwa zapisy, które są tożsame z postanowieniami wpisanymi do rejestru postanowień uznanych za niedozwolone, zwanego dalej: „*rejestr*”, a mianowicie postanowienia o brzmieniu:

- „*Sądem właściwym dla rozpoznawania sporów z niniejszej umowy jest sąd powszechny właściwy miejscowo dla Centrum Edukacyjnego*”,
- „*Kwoty opłat określone w poniższych tabelach mogą ulec podwyższeniu o kwotę podatku VAT, o ile podatkiem takim zostaną obciążone Usługi Edukacyjne. (...)*”,

Pismem z dnia 27 sierpnia 2010 r. ponownie zwrócono się do Spółki AMBIT o dobrowolne usunięcie ww. postanowień z nowo opracowanych wzorców, wprowadzonych w życie od dnia 1 września 2010 r. W odpowiedzi z dnia 6 września 2010 r. Spółka poinformowała Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej: „*Prezesem UOKiK*” lub „*Prezesem Urzędu*”, iż jej zdaniem zgłoszone zastrzeżenia są niezasadne i nie ma podstaw, aby przyjąć, że stosowane wzorce umowne w jakikolwiek sposób naruszają prawa konsumentów.

Ze względu na odmowę podjęcia przez Spółkę działań mających na celu usunięcie z obowiązujących od dnia 1 września 2010 r. wzorców umów postanowień tożsamyh z wpisanymi do rejestru postanowień niedozwolonych o brzmieniu: „*Sądem właściwym dla rozpoznawania sporów z niniejszej umowy jest sąd powszechny właściwy miejscowo dla Centrum Edukacyjnego*” i „*Kwoty opłat określone w poniższych tabelach mogą ulec podwyższeniu o kwotę podatku VAT, o ile podatkiem takim zostaną obciążone Usługi Edukacyjne. (...)*” w dniu 11 października 2010 r. postanowieniem Nr 190 wszczęto z urzędu postępowanie w sprawie stosowania przez Spółkę AMBIT praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, zdefiniowanej w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), zwanej dalej: „*ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów*”.

Jak wynika z poczynionych ustaleń Spółka AMBIT prowadzi działalność gospodarczą, m.in. w zakresie usług edukacyjnych, na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego dokonanego w dniu 12 sierpnia 2008 r. pod numerem 0000311617.

Skarżona Spółka w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy złożyła deklarację podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom zbiorowych interesów konsumentów umożliwiającą zakończenie prowadzonego postępowania w sposób przewidziany w art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W przedłożonym piśmie z dnia 22 października 2010 r. i 5 listopada 2010 r. Spółka zadeklarowała:

1. usunięcie z treści wzorców umów zatytułowanych: *Umowa o naukę języka (prestige/solo)*, *Umowa o naukę języka (grupa comfort)* i *Umowa o prowadzenie zajęć plastycznych (grupa comfort)* postanowień o brzmieniu:
 - ✓ *„Sądem właściwym dla rozpoznawania sporów z niniejszej umowy jest sąd powszechny właściwy miejscowo dla Centrum Edukacyjnego”,*
 - ✓ *„Kwoty opłat określone w poniższych tabelach mogą ulec podwyższeniu o kwotę podatku VAT, o ile podatkiem takim zostaną obciążone Usługi Edukacyjne. (...)”*
2. podjęcie działań zmierzających do dokonania zmian w umowach zawartych z konsumentami po 1 września 2010 r. poprzez pisemne przekazanie im informacji o następującej treści:
 - ✓ *„Z uwagi na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informujemy o możliwości dokonania zmian w umowach zatytułowanych: Umowa o naukę języka (prestige/solo), Umowa o naukę języka (grupa comfort) i Umowa o prowadzenie zajęć plastycznych (grupa comfort) zawartych po 1 września 2010 r. polegających na wykreśleniu niektórych ich postanowień dotyczących właściwości sądu oraz możliwości nałożenia podatku VAT na usługi edukacyjne. W tym celu należy zgłosić się do sekretariatu.”*

W przekazanym zobowiązaniu Spółka przedstawiła także teksty aneksów do umów obowiązujących.

MAJĄC NA UWADZE ZEBRANY W SPRAWIE MATERIAŁ DOWODOWY

PREZES URZĘDU ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

Dla rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów niezbędne jest uprzednie ustalenie, czy zagrożony został w niej interes publicznoprawny, bowiem bez spełnienia tego warunku Prezes Urzędu nie jest upoważniony do realizacji zasadniczego celu ustawy, który, zgodnie z jej art. 1 ust 1, jest definiowany jako określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

W ocenie Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa taki charakter posiada, bowiem wiąże się z ochroną interesu szerszej grupy konsumentów, którzy zostali lub mogli zostać klientami Spółki AMBIT.

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przez przedsiębiorcę rozumie się m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity: Dz.U. z 2007r., Nr 155, poz. 1095 ze zmianami), *zwanej dalej: „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”*, stanowiących, iż przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą (art. 4 pkt 1), a także wspólnicy spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej (art. 4 pkt 2), natomiast odpowiednio do art. 4 pkt 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i art. 22¹ Kodeksu cywilnego za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej nie związanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

Spółka AMBIT prowadzi działalność gospodarczą jako spółka prawa handlowego (spółka jawna), w związku z czym jest przedsiębiorcą w rozumieniu *ustawy o swobodzie działalności gospodarczej* i bez wątpienia przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Aby działania ww. Spółki mogły zostać uznane za sprzeczne z zakazem wynikającym z art. 24, winny spełniać łącznie następujące przesłanki:

- ujawniać się w obrocie konsumenckim, a więc dotyczyć relacji przedsiębiorca-konsument,
- nosić znamię bezprawności,
- naruszać zbiorowe interesy konsumentów.

Niekwestionowana przez AMBIT okoliczność zawierania umów na świadczenie usług edukacyjnych z osobami fizycznymi w celu zaspokojenia ich potrzeb jednoznacznie potwierdza fakt spełnienia pierwszej z ww. przesłanek.

Odnośnie drugiej przesłanki, tj. bezprawności, rozumianej jako działanie sprzeczne z przepisami prawa, podnieść należy, iż skarżonemu przedsiębiorcy postawiony został zarzut naruszenia art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, stanowiącego, iż *„Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”*, przy czym, stosownie do treści ust. 2 tego przepisu, *„Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego [...]”*

Zakaz stosowania postanowień wpisanych do rejestru dotyczy, co dla niniejszego postępowania istotne, nie tylko tego przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz – zgodnie z art. 479⁴³ Kodeksu postępowania cywilnego – również osób trzecich, tj. innych przedsiębiorców; konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w powołanym rejestrze jest zatem to, iż od tej chwili posłużenie się nim (lub tożsamym z nim) przez inny podmiot wywoła skutek równoznaczny wprowadzeniu do umowy elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego.

Takie podejście Prezesa Urzędu pozostaje w zgodzie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006r. (sygn. akt III SZP 3/06) wskazał, iż „[...] stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów [...]”, a w uzasadnieniu do niej, iż „[...] praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.o.k.ik. obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przedstawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru [...]. Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.o.k.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności [...]”. Wobec tego, że z powołanego wyводу Sądu Najwyższego wynika wprost, iż nie jest konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej, stąd za niedozwolone mogą zostać uznane również postanowienia umów mieszczące się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść będzie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

W ocenie Prezesa Urzędu kwestionowane w niniejszym postępowaniu postanowienia stosowanych przez Spółkę AMBIT wzorców umów zatytułowanych: *Umowa o naukę języka (prestige/solo)*, *Umowa o naukę języka (grupa comfort)* i *Umowa o prowadzenie zajęć plastycznych (grupa comfort)* można uznać za tożsame z postanowieniami uznanymi za niedozwolone prawomocnymi wyrokami Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej SOKiK, wpisanymi do rejestru pod numerami: 922, 1663 i 885.

Po pierwsze: Zapis ww. wzorców umów o brzmieniu: „*Sądem właściwym dla rozpoznawania sporów z niniejszej umowy jest sąd powszechny właściwy miejscowo dla Centrum Edukacyjnego*” może być uznany za tożsamy z klauzulą wpisaną do rejestru na podstawie wyroku SOKiK z dnia 17 sierpnia 2006 r., sygn. akt: XVII AmC 100/05 pod numerem 922 o treści: „*Sądem właściwym do rozpatrywania wszelkich sporów wynikłych z umowy jest sąd siedziby Frontonu*” i klauzulą wpisaną do rejestru na podstawie wyroku SOKiK z dnia 23 lipca 2009 r., sygn. akt: XVII AmC 358/09 pod numerem 1663 o treści: „*Sądem właściwym do rozpatrywania sporów wynikających z umowy jest sąd właściwy dla siedziby Publicat S.A.*”.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 17 sierpnia 2006 r., sygn. akt: XVII AmC 100/05 SOKiK stwierdził, iż postanowienie o treści wpisanej pod nr 922 „...stanowi tzw. klauzulę pro-

rogacyjną i ustala wyłączną właściwość sądu na podstawie siedziby Frontonu do rozpoznania ewentualnych sporów z umowy o wybudowanie budynku i przedwstępnej sprzedaży lokali mieszkalnych i jest sprzeczny z dobrymi obyczajami. (...) wyłączenie zasady właściwości ogólnej i przemiennej sądu może stanowić dodatkową dolegliwość dla kupującego a także ograniczać realizację przysługujących mu uprawnień. Nie jest zasadne twierdzenie Frontonu, iż z racji tego, że kupujący konsumenci są mieszkańcami Krakowa, to w każdej sprawie właściwy będzie sąd w Krakowie. (...) w przedłożonych umowach nie znajduje się zapis, który stanowiłby, że stroną umowy mogą być wyłącznie mieszkańcy Krakowa, Sąd nie znalazł również żadnych innych przesłanek potwierdzających wyłączenie z kręgu potencjalnych klientów Frontonu osób spoza Krakowa."

Wobec tego, że analiza porównawcza kwestionowanego postanowienia umownego stosowanego przez skarżonego przedsiębiorcę z klauzulami wpisanymi do rejestru wskazuje na podobieństwo treści i skutków stosowania jednych i drugich, czego nie zmieniają odmienności w zakresie użytych sformułowań i wyrazów, uprawdopodobnionym zostało, że są one tożsame.

Po wtóre: Zapis ww. wzorców umów o brzmieniu: *„Kwoty opłat określone w poniższych tabelach mogą ulec podwyższeniu o kwotę podatku VAT, o ile podatkiem takim zostaną obciążone Usługi Edukacyjne. (...)”*, można uznać za tożsame z klauzulą wpisaną do rejestru na podstawie wyroku SOKiK z dnia 18 maja 2005 r., sygn. akt XVII AmC 86/03,) po pozycją 885 o treści: *„Do ceny zostanie doliczony podatek VAT zgodnie z obowiązującymi przepisami. Na dzień podpisania umowy stawka podatku VAT na lokal mieszkalny wynosi 7%, a na garaż i miejsce parkingowe 22%. W przypadku zmiany stawki podatku VAT nastąpi odpowiednia zmiana ceny."*

Zgodnie z art. 385³ pkt 20 k.c. w razie wątpliwości uważa się, że niedozwolonymi postanowieniami umownymi są te, które przewidują uprawnienie kontrahenta konsumenta do określenia lub podwyższenia ceny lub wynagrodzenia po zawarciu umowy bez przyznania konsumentowi prawa odstąpienia od umowy.

W uzasadnieniu przywołanego wyroku Sąd stwierdził, iż w jego ocenie cytowana klauzula *„...narusza art.385¹ § 1 k.c. i art. 385³ pkt. 20 k.c., gdyż przewidując możliwość podniesienia ceny pozwany nie przewidział możliwości odstąpienia od umowy przez konsumenta. Zdaniem Sądu wzrost stawki podatku stanowi wprawdzie zdarzenie niezależne od stron, jednak podatek VAT stanowi element ceny. Wzrost stawki podatku jest zatem wzrostem ceny i konsument musi mieć bezwzględnie zapewnione, stosownie do art. 385³ pkt 20 k.c., prawo do odstąpienia od umowy”*.

Postanowienie zawarte we wzorcach umów stosowanych przez Spółkę Ambient - przewidując zmianę ceny świadczonych usług o wysokość podatku VAT - nie ustanawia po stronie konsumenta prawa do odstąpienia od umowy w przypadku, gdy cena usług ulegnie zmianie. Zatem skutek stosowania tego postanowienia można uznać za identyczny, co skutek stosowania postanowienia wpisanego pod poz. 885 do rejestru, tzn. pozbawia ono konsumenta możliwości odstąpienia od umowy w przypadku zmiany ceny.

Porównanie skutków stosowania kwestionowanych zapisów wzorców oraz powołanej wyżej klauzuli wpisanej do rejestru pozwala na stwierdzenie, iż pomimo odmienności wynikającej z użytych wyrazów, sformułowań i szyku zdań, postanowienia te mogą zostać uznane za tożsame.

Mając na względzie powyższe, za uprawdopodobnione należy przyjąć, iż kwestionowane postanowienia umowne zawarte we wzorcach umów stosowanych przez AMBIT za tytułowanych: *Umowa o naukę języka (prestige/solo)*, *Umowa o naukę języka (grupa comfort)* i *Umowa o prowadzenie zajęć plastycznych (grupa comfort)* mieszczą się w hipotezach odpowiednich klauzul wpisanych do rejestru, przez co wypełniają drugą z przesłanek niezbędnych do uprawdopodobnienia naruszenia przez skarżonego przedsiębiorcę zakazu, o którym mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Za spełnioną należy uznać także trzecią przesłankę, bowiem naruszenie zbiorowych interesów konsumentów ma miejsce wtedy, gdy działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości, to jest w sytuacji, gdy skierowane jest nie tylko do wyodrębnionej indywidualnie grupy konsumentów, lecz szerszego nieograniczonego liczbowo kręgu osób, do których dotarła i dotrzeć może oferta przedsiębiorcy, a w rozpatrywanej sprawie wymieniony warunek jest spełniony – oferta usług edukacyjnych zawierająca nie dozwolone klauzule adresowana jest bowiem przez AMBIT nie do ściśle zindywidualizowanego konkretnego konsumenta, lecz do z góry nieokreślonej, niemożliwej do zidentyfikowania liczby konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna.

W tym stanie rzeczy stwierdza się, iż wszystkie wskazane wcześniej przesłanki, wynikające z art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zostały uprawdopodobnione.

Stosownie do art. 28 ust. 1 ww. ustawy, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania – że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań, a stosownie do art. 28 ust. 2 może też określić termin ich wykonania.

Z kolei, odpowiednio do art. 28 ust. 3 ustawy, w decyzji, o której mowa w ust. 1 tego artykułu, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

Wobec tego, że naruszenie przez Spółkę AMBIT zakazu wynikającego z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zostało w postępowaniu uprawdopodobnione, a skarżony przedsiębiorca zobowiązał się do podjęcia działań, które w sposób wystarczający zmierzają do usunięcia tego naruszenia, Prezes Urzędu stwierdza, iż zaistniały niezbędne przesłanki do wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy i orzeka, jak w punkcie I sentencji decyzji.

Równocześnie, biorąc pod uwagę powyższą konstatację Prezes UOKiK nakłada na Spółkę AMBIT, na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy, obowiązek przekazania informacji dotyczącej wykonania podjętych zobowiązań i orzeka, jak w punkcie II sentencji decyzji.

POUCZENIE: Stosownie do treści art. 81 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i konsumentów
Dyrektor Delegatury w Gdańsku

Roman Jarząbek

OTRZYMUJE:

Ambit Licznernski i Walder Sp. jawna
ul. Płk Dąbka 21/2
81- 107 Gdynia